

«Del raval de Jesús, en tinc un munt de records feliços»

Les visites a les botigues del nucli antic, les sessions de cinema al Monterrosa i les estones amb la família van marcar la infància de l'escriptora M. Lluïsa Amorós

Amorós, asseguda en un banc de la placeta de David Constantí, a tocar d'on va viure de nena | Marc Busquets

Ens trobem a la plaça del Mercadal, als porxos del Tomàs Barberà. De la seva infància al nucli antic, **M. Lluïsa Amorós (Reus, 1954)** en vol recordar, per a **Reusdigital.cat**, els anys feliços al **pis del raval de Jesús** on va viure amb els pares. Des de la cambra on jugava, amb vistes a l'actual **placeta de David Constantí** (llavors sense nom, si bé en deien plaça de Pubill Oriol perquè era la continuació del carrer homònim), hi veia el campanar. "M'agradava mirar-me'l mentre sentia les orenetes. Encara avui és quelcom que tinc molt present, i que em fa il·lusió perquè ho associó a l'arribada del bon temps", diu.

La vida comercial del carrer de Jesús

Del Mercadal anem a petar a la plaça de les Basses, on seguim la conversa a la terrassa d'una cafeteria. Del pis del raval de Jesús, un quart pis al número 25, n'evoca no poques vivències. "A l'habitació hi jugava amb les nines, i **m'inventava històries** en què elles eren els meus personatges", subratlla. Potser va ser durant aquelles tardes, doncs, quan va sorgir la seva **passió per la narrativa**.

De fet, de ben petita ja va acabar una peça teatral que va representar a casa, amb públic i tot, i que va titular *La gran piratada*. "Vam anar a llogar disfresses a Cal Mallorca, que era on avui hi ha la Palma", detalla. Igualment explica que un dels costums era el de pujar al terrat del bloc, on el veïnat hi estenia els llençols, per jugar.

Tomb de ravals endins, Amorós destaca també la **vida comercial al carrer de Jesús**. Amb la mare anava sovint a una gran verduleria que portaven l'Eugènia i el seu marit, un valencià anomenat Jorge. "M'encantava veure-la a ella, tot fent els comptes al taulell, amb un guix a les mans", assenyala l'escriptora. Les Catarinetes, la carnisseria, la fleca o el bacallaner eren altres dels establiments de la zona. Ara bé, si hi havia un negoci que destaqués era el del primer pis d'un bloc amb l'entrada molt estreta, on la gent hi portava nines i el paraigua a arreglar.

Les estones amb el pare

Del raval, a banda, en recorda **les primeres sessions cinematogràfiques al Monterrosa**. "Un dels primers cop que m'hi van portar va ser per veure *El puente sobre el río Kwai*", apunta. Si un títol la va marcar, però, va ser *Plácido*, de Berlanga. "La vaig anar a veure amb el pare, i en vam estar parlant durant dies, després", precisa. De fet, la figura del progenitor també hi té un lògic paper rellevant, en els primers anys d'Amorós. "Ell sempre tenia molta feina a Les Amèriques, però fèiem moltes coses plegats", exposa. Els viatges a Salou o les **escapades per anar a la recerca dels Gegants** de Reus són records molt feliços per a l'escriptora.

Les tardes del diumenge també eren especials. "El pare em portava precisament a Les Amèriques per donar de menjar al gat. En dèiem gat, però el cas és que era una femella que es deia Filomena", matisa. El cas és que mentre la nena jugava, l'escriptor Amorós treballava al despatx. "A casa també s'hi posava, clar. **M'agradava molt veure'l feinejar amb la ràdio encesa**", manifesta. Ella, al seu torn, l'interrompia en ocasions per demanar que fes un dibuix dels Gegants. "És que m'encantaven", admet.

Més endavant, quan va fer els 11 anys, Amorós es va traslladar amb els pares al passeig. Ja d'adolescent, les **revetlles del Reus Deportiu i dels Ploms** van donar pas a noves experiències, i a l'inici de la seva **trajectòria a la docència**. Aquells anys, en essència, han estat sempre presents a la seva literatura. "Molta gent em pregunta què hi ha de mi als personatges dels llibres. Poc o molt, els llocs, les cares o les olors del meu Reus han aparegut a les novel·les", conclou.